

Уклін трудівниці, Уклін матері, Уклін красі

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

Орган Кіровоградського обкому АКМУ

Рік видання XI
№ 28 (1196).

СУБОТА, 7 березня 1970 р.

Ціна 2 коп.

У Центральному Комітеті КПРС

4 березня ц. р. Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Брежнєв Л. І. мав розмову в ЦК КПРС з міністрами сільського господарства союзних республік у питаннях дальшого розвитку сільського господарства і збільшення виробництва і продажу сільськогосподарських продуктів.

Було висловлено ряд пропозицій про поліпшення

підготовки до весняної сівби, здійснення конкретних заходів по підвищенню врожайності зернових, технічних і кормових культур, картоплі й овочів, а також по збільшенню виробництва і продажу державі продуктів тваринництва.

У розмові взяли участь: член Політбюро ЦК КПРС перший заступник Голови Ради Міністрів СРСР т. Полянський Д. С., секретар ЦК КПРС т. Кулаков Ф. Д., міністр сільського господарства СРСР т. Мацкевич В. В., міністр меліорації і водного господарства СРСР т. Алексєєвський Є. Є., голова в/о «Союзсільгосптехніки» Ради Міністрів СРСР т. Єжевський О. О., президент ВАСГНІЛ т. Лобанов П. П., заступник голови Союзної ради колгоспів т. Семенов І. М.

Підписаний 1 липня 1968 року Договір про нерозповсюдження ядерної зброї є важливим вкладом у справу боротьби за врятування людства від загрози ядерної війни. Цей Договір зустрів широку підтримку і схвалення народів світу. Під ним стоять підписи майже 100 держав, багато з

ДОГОВІР НАБРАВ ЧИННОСТІ

яких закінчили процес ратифікації Договору.

5 березня у Москві відбувся акт здачі на зберігання ратифікаційних грамот Договору про нерозповсюдження ядерної зброї країнами-депозитаріями — Ра-

дянським Союзом і Сполученими Штатами.

Після здачі ратифікаційних грамот Договору про нерозповсюдження ядерної зброї виступив Голова Ради Міністрів СРСР О. М. Косігін.

(ТАРС).

Олена ЖУРЛИВА

ДОЛЯ

Жіноча доля... Скільки їй
Доріг судилося перехресних,
Гіркоти сліз, зі'ялих мрій,
Коли, як ніч спливали весни.
Минуло з вітром відгуло,
Камінням в нетрі відкотилось,
Натомість щастя розцвіло,
Що тільки в снах казкових
снилось.

Піснями радості й краси,
В рожевих променях щоранку,
Бринять дитячі голоси,
Сріблясто на шкільному ганку.
Радянська жінко! Ти живеш
В могутній зоряній державі.
Цвіте життя, і ти цвітеш
В труді почесному і славі.
Нехай же в цей весняний день
Звучать на мирнім ріднім полі,
Серед нев'яжучих пісень,
Нові пісні твоєї долі!

Дорогі товариші жінки! Центральный Комітет Комуністичної партії Радянського Союзу палко поздоровляє вас з Міжнародним жіночим днем — днем Інтернаціональної солідарності трудящих усього світу.

Разом з весною приходить це свято. Уже десятиліття відзначається день 8 Березня, святкування якого в нашій країні стало справді всенародним.

В обстановці великого трудового і політичного піднесення, одностайного прагнення гідно зустріти 100-річчя з дня народження В. І. Леніна живе зараз наша багатонаціональна соціалістична Батьківщина. Робітничі, колгоспники, інтелігенція, молодь і серед них, звичайно, жінки послідовно втілюють в життя рішення XXIII з'їзду партії, наполегливо борються за успішне завершення п'ятиріччя.

Відзначаючи Міжнародний жіночий день, ми з глибокою повагою і любов'ю говоримо про радянських жінок. Всі історичні завоювання в СРСР здійснені з активною участю наших славних жінок. Батьківщина школи, дорогі жінки, не забуде ваші подвиги у роки Жовтневої революції і громадянської війни, вашу патетичну працю в роки славних п'ятирічок. Разом з усім народом ви мужньо билися на фронті і кували в тилу перемогу над гітлерівськими загарбниками в роки Великої Вітчизняної війни, не покладаючи рук відбудовували зруйноване війною народне господарство. Нині радянські жінки віддають усі свої сили і знання справі дальшого зміцнення економічної і оборонної могутності соціалістичної Батьківщини.

За доблесну працю та бойові подвиги близько півтора мільйона жінок нагороджено орденами і медалями, дев'яносто одній жінці присвоєно звання Героя Радянського Союзу і 3925 — звання Героя Соціалістичної Праці.

Високого почуття одячності сповнений наш народ до невтомних трудящих, вірних і доблелих вихователю підрастаючого покоління. Немає в нашій країні такого поришки господарського, культурного, наукового, громадського, державного життя, де б паліло не працювали чудові жінки. Де б перед ними не були відкриті безмежні можливості для виявлення талантів і здібностей. Біля верстатів і в науковій лабораторії, у полі і на ка- федрі, у школі і медичному закладі, на найрізноманітніших ділянках комуністичного будівництва —

РАДЯНСЬКИМ ЖІНКАМ

усюди наші жінки пліч-о-пліч з чоловіками приносять народне багатство, розвивають науку і культуру.

Комуністична партія неухильно виконує заповіді В. І. Леніна про активне залучення жінок до громадського життя, до управління справами держави. У нашій країні у свідомості людей глибоко укоренилась повага до жінки як до рівноправного і діяльного громадянина соціалістичної держави. Сотні тисяч жінок обрані депутатами Рад, є керівниками виробництва, провадять велику громадську роботу.

Партія і уряд роблять все для того, щоб жінка могла поєднувати активну виробничу і громадську діяльність з шасливим материнством, вихованням дітей і піклуванням про сім'ю. Справжні патріотки, радянські жінки виховують дітей у дусі вірності справі комунізму, інтернаціоналізму, любові до Батьківщини, неспримиренності в боротьбі проти імперіалізму. В нашій країні у постійних дошкільних закладах виховується тепер більш як 9 мільйонів дітей. З кожним роком подіплюються житлові умови радянських людей, збільшується число культурно-побутових закладів. Радянська держава щороку виділяє великі кошти на поліпшення умов праці на виробництві. Прийняті недавно «Основи законодавства Союзу РСР і союзних республік про охорону здоров'я» передбачають посилення охорони материнства і дитинства. Широкі права на соціальне забезпечення надає колгоспникам схвалені Всесоюзним з'їздом колгоспників новий Примірний Статут колгоспу. Радянські жінки знають, що від їх праці, енергії і волі багато в чому залежать успіхи нашої країни, дальший рух вперед.

ЦК КПРС висловлює тверду впевненість, що ви, товариші жінки, і надалі братимете активну участь в будівництві комунізму, покажете високі зразки комуністичного ставлення до праці, дисципліни й організованості, палко відгукнетесь на заклик партії розгорнути всенародну боротьбу за економію і ощадливість, за підвищення ефективності суспільного виробництва.

Разом з радянськими жінками відзначають 8 Березня в цьому році мільйони жінок на всіх континентах. Радянські жінки постійно розширюють і зміцнюють дружні зв'язки з жінками соціалістичних країн, беруть активну участь у міжнародному жіночому русі. Жінки світу демонструють рішучість боротися за свої права, за визволення від соціального і національного гніту, за щастя своїх дітей, проти імперіалістичних паліїв війни.

Жінки Радянського Союзу всіляко підтримують цю благородну і справедливу боротьбу своїх сестер у країнах капіталу. Разом з жінками всіх країн вони рішуче засуджують і тають ганьбою американську агресію у В'єтнамі, варварські дії ізраїльської воєначини проти мирного населення арабських країн.

Центральний Комітет Комуністичної партії в цей урочистий святковий день бажає радянським жінкам великих успіхів у праці, радощів у житті, доброго здоров'я, нових творчих сил і видатних звершень.

Слава радянським жінкам! Братський привіт жінкам соціалістичних країн! Хай живуть, трудяться жінки усього світу! Хай живе наша могутня соціалістична Вітчизна! Хай живе Комуністична партія Радянського Союзу — організатор і патхенник будівництва комунізму в нашій країні!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ
РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ.

КОМСОМОЛЬСЬКИЙ

БОЙОВИЙ

СЕКРЕТАР

У Світловодську її знають як досвідченого муляра (Тамара Хоменко працює помічником бригадира бригади мулярів БУ № 1). А ще вона комсомольський секретар управління, студентка-заочниці. Друзі в цієї діячності-дніпроночки всіляко і в будові, і в технікумі, і в робітничому гуртожитку. І всі вітають її святом.
Фото В. КОВПАКА.

БЕРЕЗЕНЬ —
ВІД
ВЕСНЯНИХ
БЕРЕЗ

ЗАВТРА — Міжнародний жіночий день. Напередодні його думки звертаються до Володимира Ілліча Леніна, який так багато зробив для того, щоб день 8 Березня став святом рівноправної радянської жінки, що піднялась до висот, про які раніше вона могла тільки мріяти. Пригадується ленінська стаття «До Міжнародного дня робітниць», написана півстоліття тому, 4 березня 1920 року. Володимир Ілліч в ній відзначав, що капіталізм з його фальшивою «демократією» не надає жінці навіть формальної рівності з чоловіком.

«А Радянська республіка Росії, — не без гордості писав він, — відразу змела всі без винятку законодавчі сліди нерівності жінки, відразу забезпечила їй повну рівність по закону».

„Я сама відповім Володимирі Іллічу“

Але нам, підкреслював Володимир Ілліч, цього мало. Потрібно не тільки формальна рівність, але ще рівність економічна, соціальна. І великий вождь ставить завдання: «Втягти жінку в суспільно-продуктивну працю, вирвати її з «домашнього рабства», визволити її від залежності —

отупляючої і принижуючої — від вічної і виключної обстановки кухні, дитячої кімнати...»

Стара більшовицька Я. Ісупова, яка працювала в перші роки після Жовтня в редакції «Правди», розповідає:

«В один з грудневих днів напруженого 1917 року Володимир Ілліч поїхав по фабриках, щоб подивитись, як ліквідується неписьменність, як іде навчання у жінок. На фабриці Чешера (нині «Красный маяк») голова фабкому повідомив, що всі неписьменні робітничі вчаться читати і писати — крім однієї, «тітки Паши». — Не розумію я її, каже голова, за царя вона перша брала участь у страйках і демонстраціях, а тепер відмовляється від навчання. — Тут щось не так, — зауважив на це Ілліч.

Запросили тітку Пашу. Вона саме була на фабриці. З'ясувалося, що на її утриманні три маленькі вунчики, дочка вмерла,

а зять на фронті. Вчиться їй хочеться, але не може. Володимир Ілліч домовився з тіткою Пашею — до неї додому почне ходити Н. К. Крупська і буде її учить. І Надія Костянтинівна, зайнята по горло державною роботою, допомагала їй.

Минуло пізніше. Уряд на чолі з В. І. Леніним за цей час переїхав у Москву. І ось в редакцію «Правди» (вона поки що залишалася в Петрограді) з Москви надійшов ленінський запит: повідомити, чи продовжує навчання тітка Паша. Запросили її в редакцію. Вона сказала: дайте мені папір і олівець, я сама відповім Володимирі Іллічу... Пізніше ця робітниця закінчила робфак і стала директором фабрики.

Навряд чи цей епізод потребує коментарів...

І. АРТЕМОВ.
(ТАРС).

МАТЕРИНСЬКИЙ ПРЕЛЮД

Для них коліска тоді була простим човном, а до нього вони гойдалися серед латіних поглядів, щирих посмішок і захоплених «компліментів»:

— Як гарні! А схожі, як дві краплі води!

— Справжні козаки!

А «козаки» беззубо посміхалися і тягнулися пухлякими рученятами до неї, Зіни Статовської.

По дорозі на «Червону зірку», де працює молодша мати, Зіна поміняла дитячий садок № 2, де знаходиться її малеча і прискорює крок.

Сьогодні працюється їй спокійно. І все ж інколи перед очима виблискують округлі личка Мишки та Аліка. І їй тоді хочеться поцілувати в рожеві щічки своїх тріскотливих пугунів.

В молодому небі її пам'яті візерується зірочками сліди маленьких ноженят. Так, це перші кроки Мишки. Робив він їх, через силу дивлячись від коліска до дверей.

Той день вона берегла в пам'яті, як дорогу реліквію. А потім якось Алік виразно, голосно і щасливо промовив вперше в житті найсвятіше слово: «Ма-ма!»

Вона і досі чує його голос і бачить очі виповнені радісною довірою і світлою любов'ю...

Сонце на золоті промені оздоблює брунатні брови, локони, вікна. Березень роздарає жарті і прозорий настрій.

По асфальтовій доріжці, що в'їняється через широке подвір'я дитячого садка, біжить Мишко і Алік. Поспішають до мами, простигаючи до неї рученята, мов пташенята, маленькі нестривкі крильця. Зіна притискує їх до грудей і здається своїм серцем наслуковує їхні дитячі радості і болю, намагається якомога серйозніше відповісти на їхні запитання.

— А татко за нами прийде?

— Ні. Сьогодні він затримався на роботі.

— Мамо, а я крутня дзигу!

Мишко тягнеться до її пуха і таємничо шепоче:

— Я тобі розповім казку, хочеш?

— Казку? — дивується Зіна, — а звідки ж ти її знаєш?

— Сам придумав, — син трішки вагається, а потім тихо додає: — Для тебе придумав...

Думки її переплітаються, будуючи затішне і надійне гіздекко. А в ньому вона поселяє їх, своїх найрідніших Мишка і Аліка. Хай їм завжди буде щасливо!

Вони ідуть втрих. Широка дорога вихоллюється з-за рогу, розсовуючи обабіч багатопверхові будинки і креслаті дерева. Перехожі поступово зникають в місцях на тротуарі. А вони ідуть березневим Кіровоградом і думають кожен про своє.

Мишко думає: «Яка в нас добра мама»

Алік думає: «Яка в нас красива мама. Найкраща в світі».

Зіна Статовська мрійливо примружується: «Як вони вже вирости, орлятка мої!»

В. ВАСИЛЕНКО.

На фото: Зіна СТАТОВСЬКА із своїми синами.

Фото В. КОВПАКА.

— ВСТАВАЙ, Ластівко, пора.

Жінка ставить відро з теплою водою, легенько ляскає корову по спині. Та оглянувшись, звелась на передні ноги, стала в зачепну позу. Доярка виміла вим'я, усмілась на оспіничку.

— Наша Ластівка — консерватор. Не визнає техніки. Вручну її доїти, та й годі.

Тонкі цівки молока перерізають біле мереживо, ритмічними дзвониками б'ють в стінки дійниці. Ців, ців, ців...

Отак і дні. Скільки їх збігло. Вже й сини підрости, Сергієнко до школи ходить. А ніби вчора...

I.

...Мати нездухає. Даються ознаки роки, нині набігло в вітну серце. Все важче ходити біля корів. Слід би перейти на легшу роботу, та як з ними. Виходила, домоглась хороших надой. В чії руки тепер попадуть? І потім — стежина. Двадцятьма роками виміряна стежина від старої хати до ферми.

Люба зранку в школі. А надвечір приходить до матері, допомагає. Видіють кілька корів, прибере стійло, помие дійниці. Разом ідуть додому — одна надломлена нелегкими роками, хоч не стара жінка, друга, молода, з жвавими жаркими очима під густим вигном брів, з соковитим рум'янцем на дівочих щоках.

«Козись і в мене такі були», — думає Поліна Семенівна. — «Пеніє на Любу вже й парубки задивляються...»

Якось влітку по дорозі додому сказала матері:

— Може б, ви, мамо, на іншу роботу перейшли? Важко ж.

— Куди ж це я перейду? А мої корівки?

— За них вже не турбуюсь. Прийму вашу групу. Школу закінчила, пора рукам роботу дати. Та й зникла я до них...

...Ранком мати довго дивилась вслід доньці. Ось їй вже й сімнадцять...

А донька, що не жевріло на сході, йшла материнською — від старої хати до ферми.

II.

— Читала, доню? — батько зустрів її на порозі, якось дивно примружив очі, подаючи газету.

— А що там? Напевне, знову кореспонденти.

— Указ, дочко! Нагороджено тебе орденом «Знак пошани» — он які Володька вже і в крамницю збігав.

Біля столу поралась Поліна Сергіївна. Стіл, як і годиться для такого випадку накривий всім, що в домі є. Стояла на столі пляшка вина.

— Поздоровляємо тебе, дочко, з високою урядовою нагородою! — незвично якось, урочисто сказав старий, піднімаючи чарку. — Хай же щастить тобі все життя.

А мати, як мати: приклала до очей хустину.

Того ж таки року Люба поїхала до Москви. На Виставку досягнень народного господарства. Хоч поїхала і вперше, та не новачком, бо на грудях її виблискувала срібна медаль виставки, яку вона отримала ще в п'ятдесят восьмому. Зачудованою ходила по павільйонах, милувалась кришталевими струмочками фонтанів. Та чи не найцікавіше було в павільйонах, де набувала досвіду. Адже для цього вона й приїхала до Москви.

І, парежі, Красна площа. Так ось вона яка, оточена піковими будівлями, з незгасяючими червоними зорями в голубому небі.

Стручки рідкі голубих ялинок...

— Розповідай, дочко, де була, що бачила, — запитав по приїзді батько.

— У Леніна була, тату!

III.

— Любо, це до тебе.

Григорій Антонович Тинько не доче-

кався, поки Люба скінчить роботу. Прийшов з своєю скаргою прямо на ферму. Та й не він один, і приїдуть, і листи пишуть. То ж потрібно вникнути в суть кожної справи, кому допомогти, а кому й довести, що домагання його несправедливі. Нелегка ця робота, та почесна. Недарма ж її, Любу Фатовенко, обрали депутатом Верховної Ради України.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Ясиніватки. Діти опинилися в скрутному становищі.

...В Києві вільні години між засіданнями не гаяла даремно. Іздила, як кажуть, по всіх інстанціях. Зобов'язував лист школярів з села Я

ЗАТАМУВАВШИ подих, слухали юні слідопити колишню партизанку Надію Кирилівну Личкань. Вона розповідала про своїх друзів з загону «За Батьківщину», згадувала про подвиги інших народних месників, що діяли на Кіровоградщині.

25 листопада 1943 року 29-й танковий корпус захопив Косівку, форсував річку Березівку. Під ударами наших танків противник почав відходити в західному напрямку.

Щоб прискорити розгром ворога, за наказом командуючого армією командир корпусу генерал Кириченко вранці 25 листопада направив в глибокий рейд по тилах противника 31-у танкову бригаду. Треба було захопити Диківку, перерізати комунікації ворога, атакувати зв'язки з партизанськими загонами.

Рейд проходив успішно. Після взяття Диківки бригада рухалась на Дмитрівку. Незабаром було захоплено західну околицю села і переправу через Ігулець. Але довго залишатись в Дмитрівці було недоцільно. Бо ось-ось могли підійти ворожі танки. Командир поставив ліс розвідників. І недовго був встановлений зв'язок з партизанськими загонами М. М. Сирди.

Наші танки рушили до лісу.

Партизани зустріли воїнів салютом з гвинтівок і автоматів. Всюди лунало:

— Слава танкістам!

Пам'ятаю про їхні хустини

Серед народних месників танкісти побачили кілька жінок. Тривали розмови про мужність і відвагу Лізи Гречко, Надії Личкань.

І коли танкісти та партизани накреслили план спільних дій, то серед розвідників, які вирушали у ворожий тил, були і ці та інші сміливі партизанки. Дівчата визначили найбільш зручні підходи до німецьких складів пального. Тримали під командуванням капітана І. Пензенка з десантом партизанок проривались до складів, розташованих в районі Дмитрівки. І шороху їх чекав успіх.

Ввечері 27 грудня партизанська розвідка повідомляла, що в село Палієво вийшла велика колона автомашин, тягачів і близько 200 півнів. Одразу — бій. Через годину — колона, яка налічувала 106-й німецький лінійний, була повністю знищена.

Через день танкова бригада разом з партизанками вдарилася по Знам'янці. Гітлерівці були в розпачі. Вони почали знищувати свою техніку, склади боєприпасів. Ворог потерпів великі втрати живої сили...

А в кінці місяця наші воїни, партизани дізнались, що велику групу комсомольців нагороджено почесними грамотами ЦК ВЛКСМ. Серед нагороджених була комсорг мотострілецького батальйону Катерина Мозгова. Про її подвиги знав весь особовий склад армії.

В 1942 році Мозгова брала участь в боях за Ворожеж, під Стайніградом, в районі середньої течії Дону. Чимало танкістів були зобов'язані життям цій невисокій на зріст дівчині. Під час бою вона вибіралась на палаючі танки, подавала допомогу пораненим, виносила їх в безпечне місце.

Якось гітлерівці напали на медсанбат. Мозгова не залишила поранених. Разом з іншими своїми друзями вона мужньо відбивала атаки ворога, вогнем з автомата знищила 10 фашистів.

За самовідданість і відвагу Катерина Мозгова була нагороджена двома орденами Червоної Зірки.

Санінструктор танкового батальйону Марія Бачинська — жесла з поля бою 35 поранених бійців і командирів. На передньому краї вона врятувала життя пораненому помічнику начальника штабу бригади капітану М. Левіну та лейтенанту З. Закієву.

А хіба можна не пам'ятати подвиг радисток-телефоністок, які обслуговували і забезпечували безперервний зв'язок в танковій частині 5-ї танкової армії. Серед цих дівчат була кіровоградка М. Крангач, яка брала участь в боях під Белгородом і Полтавою, Олександрією і Знам'янкою.

Нині Крангач вчителька в Кіровограді...

Знову і знову в пам'яті спливають спогади про ті далекі буремні роки. І поряд з нашими славними воїнами постають мужні обличчя дівчат-автоматниць, радисток, савітарок.

В. ПОВІНЧУК.

учасник боїв за визволення Кіровограда.

Дівчина зупинилась серед мережива оголеного віття, замірялась. Сад біля гуртожитку ще не скинув з себе зимові дрімоти, в полуденне небо вже ще не почало, що незабаром літні листочки відкривають свої уста, щоб унитися сонячним трюном, що скоро повіє віхолом садом і огорне гілки сукою не з холодних сніжників, а з накутих цілющих яблунь.

Чи ж немає про що мріяти, коли тобі двадцять?

Надія Нестерук добре знає ці яблуні. Не перший рік ходить вона по ній з ферми до гуртожитку. Працює вона дояркою у Несватківському м. лідділку радгоспу Другого Ім'єні Петровського цукрокомбінату.

Торік вона падала, ла 4117 кілограмів молока на корову. Лише три доярки в районі опередили Надію.

Нині вона щодня має від корови не менш як по 10 кілограмів молока.

Фото О. БРАЙКА.

— Ти до дочки? — зустріла мене старенька. І, не чекаючи відповіді, тут же, ніби знайомий, з радістю додала: — поїхала до Коль на весілля... Восьмого березня розписується.

— Я до вас, бабусю, — перериваю її інформацію з багатьма невідомими для мене.

Коротке знайомство — і довага епопея людського життя, початок якої губиться десь в середині минулого століття.

Трохи незвичною була ця розмова для мене. Не кожного дня зустрінеш людину з роком народження 1868. І хоч час безслідно викреслив із пам'яті моєї співбесідниці багато подробиць, цікавих деталей і штрихів, та розповідь полонить, захоплює громадям подій, складним переплетінням історій.

Тихий неквапний голос Марії Денисівни переносить мене в її далеке дитинство. Невелике білоруське містечко Радзів на березі Дніпра. Батько — плототон, скалічив на важкій роботі. Рано пізнавали цинну шматка хліба одинадцятьох сестер і братів Марії Денисівни. Та на мить теплішають старі очі.

— Світланочка лікарем хоче стати, вчиться добре, — перериває спогади моя знайома і тон радість змінюється важким зітханням.

З 12-ти років їй, дівчати плототона, довелося йти на поземну роботу. А правнучка Світлана, — жінка робітниця, в дванадцять — обирає професію. Що вона знає про поденницю? Хіба тільки з історії та з розповідей прабабусі.

Життя залишило виразний автограф на обличчі Марії Денисівни, а в серці багато важких спогадів. Коротка юність пройшла в наймах у панів Києва і Чернігова. Недовгим було й подружжє графом. Че-

рез чотири роки після весілля чоловіка постригли в рекрути. З трьома маленькими дітьми молоді жінки зважали нелегку долю солдатки. Так і не повернувшись чоловік додому, не знісши муштри, офіцерських канчук. Помер від злиднів син. І коли б не Жовтень, невідомо як склалася б доля її дочок Горпини й Марії.

КОЛЬОРИ ОДНОГО ЖИТТЯ

Гнітючі спогади... Та з чим порівняєш фашистський концтабір у Фінляндії? Три з половиною роки знущань, жорстоке приниження людської гідності... І вперше за час розмови Марія Денисівна витирає сльози, сльози невимовного людського горя. Як кров з рани, що не заживає, вони збігають по зморшках, викликаючи біль, пробуджуючи гнів. Чим осушити ці боліючі сльози старої жінки?

— А що було після війни, бабусю? — питаю, щоб якось відвернути від нелегких спогадів.

Спіррозмовниця полегшено зітхає.

Дорога додому завжди кориска. Приїхала до старої дочки в Кіровоград, до онуків, яких уже було четверо. Більше ніж ніяк не могли звикнути, що бабуся не відрізніть букви «а» від «о». І з дитячою незлобистістю сміялися, коли вона збивалась з лічби після двад-

цяти. А Марія Денисівна мріяла бачити цих хлопчиків і дівчаток дорослими. Тоді вона розповість їм, що за її молодості мала змогу навчатись лясне діти багаті, що рахувати зверху двадцяти не вміє, бо більш двадцяти копійок в день не платили на поденницю. І жінці дуже хотілось, щоб онуки зрозуміли її.

— Віталік, — розповідає старенька про свого найменшого правнука, — ще в школу не ходить, а вже читає.

І в моїй уяві вимальовується лапчик, ланки якого змінюються ходом історії у висхідній прогресії. Безграмотна Марія Денисівна, малогарматні її дочки Горпина і Марія, з середньою і вищою освітою онуки і замкнутою — правнучка Віталік, що в сім років добре читає.

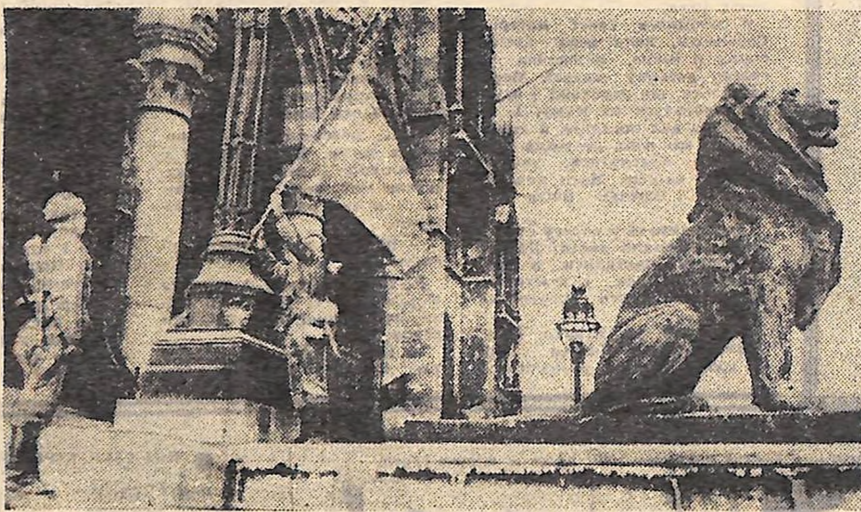
— Коли я приїхала після війни, найменший онук Коль вчився ходити, — повертається стара жінка до початку розмови. — А тепер він офіцер... Одружується, — і подив перед швидкоплинністю часу вчувається в її тихому голосі.

Не змогла Марія Денисівна побувати на весіллі свого улюбленця. Зайвих років двадцять, як запевняє вона, не дозволяють мандрувати. На прощання бажаю їй діждатись весілля правнучки.

— Якби то, — ласкаво густішає мереживо зморшок на обличчі матері великої родини.

О. БАСЕНКО.

м. Кіровоград.

Минуло 25 років відтоді, як Радянська Армія звільнила столицю Угорщини Будапешт від німецько-фашистських загарбників. На знімку: радянські воїни водружають біля входу в парламент червоний прапор. Будапешт, лютий 1945 р.

ТВОЇ РОВЕСНИЦІ ЗА РУБЕЖЕМ

спеціальний закон проти дискримінації жінок на ринку праці. Інші, йдучи далі, стверджують, що цей крок все рівно не буде означати рівності, і виступають за зміну всієї системи погляду на роль жінки в суспільстві.

Співробітниця телебачення Карін Манхаймер тільки-но випустила книжку, в якій досліджується ставлення шведських жінок до життя. Із 28 притворно-ювоначеских нею жінок лише одна заявила, що вважає себе щасливою...

А. ДУМОВ,

власкор АПН.

Стокгольм.

ЖІНКА У СВІТІ ЧОЛОВІКІВ

«Ми, жінки, живемо у чоловічому світі, створеному чоловіками для чоловіків». Так, аналізуючи становище жінки у Швеції, заявила одного разу відома публіцистка Рита Вінде. Цей вислів не полемічне перебільшення активної любовної жіночої рівності. Слова «чоловіче товариство», «світ чоловіків» тут давно стали жосливими термінами для спеціальної характеристики шведського суспільства і живлять без лапок навіть буржуазною пресою. Об'єктивність твердження Р. Вінде підтверджується опитуванням і дослідженнями, результати яких час від часу публікуються в газеті. З них стає очевидним, що капіталістич-

на Швеція, яка хизує своєю «демократичністю», продовжує ставитися до жінки як до істоти другого сорту.

Перш за все, це виражається у штучному розподілі ринку праці на два сектори — чоловічий і жіночий. Із 3,5 мільйона чоловік, які працюють по найму, біля півтора мільйона складають жінки. Зайняті вони перш за все у так званих «традиційно жіночих» галузях: працюють медсестрами, продавцями, секретарями, швачками, телефоністками і т. д. По мірі підйому вверх по соціальній драбині у Швеції все менше і менше зустрічаються представниці прекрасної статі. Жінка — директор, інженер, вчений — явище дуже рідке.

Правда, термін «жіноча заробітня плата» відомий, але тільки лише на папері. Практично жінки являють собою найбільшу групу низькооплачуваних трудящих.

Дві третини трудящих з річним прибутком менше 15 тисяч крон — це жінки, вони скла-

дають трохи більше 28 процентів всіх зайнятих повний робочий день. «За рівний труд чоловіки одержують більше жінок, недовіряючи їм всі красні промови про рівну плату». — визнає буржуазна «Дагенс постенер». Чи варто після цього дивуватись, що в промисловості жінки в середньому заробляють на 21 процент менше від чоловіків!

Але навіть традиційна жіноча робота — доплата далеко не кожній шведській жінці. Одна з причин — дуже мале число дитячих установ. До речі, дуже дорогих. Потреба в них задовольняється приблизно на 10 процентів, та й то в основному в результаті комерційної ініціативи приватних осіб, які створюють так звані «денні дитячі групи».

Політична рівність, зареєстрована в Швеції жінкам 50 років тому під впливом Великого Жовтня, не означає фактичної рівності. В дискусіях про необхідність ліквідації існуючого становища нестачі не має. Одні вимагають видати

Ми вдячні...

Дорога редакція! Ми хочемо розповісти про нашу молодого вчительку, комсомолку Катерину Григорівну Зеленець.

Катерина Григорівна в минулому році закінчила Полтавський педагогічний інститут. Зараз вона працює в нашій школі. Ми до неї дуже звикли. Вона завжди до нас привітна. В цій молодій, стрункій, голубоокої вчительці ми бачимо свого найкращого друга.

Катерина Григорівна викладає хімію, зоологію, німецьку мову. Уроки проходять цікаво, легко і вільно. На уроки зоології вона приносить багато цікавих книг про тварин. Вона організувала хімічний гурток. І ми вдячні за її турботи.

Валя КОЛІСНИЧЕНКО,
Валя ШВАБОВСЬКА,
Чистопільська восьмип'ятишкільська Вільшанського району.

ЧОВЕН

БЕРЕЗІЛЯ

Леонід НАРОДОВИЙ.

ПРОБУДЖЕННЯ

Знову березень б'ється в груди,
Весняний галасливий місяць...
Скоро вийдуть у поле люди —
Чорнозем на врожай замислять.
Ходить березень косогами
І фіалки до сонця кличе,
Скоро прапор весна розгорне —
Зерна задумів нам покличуть.
Стане березень десь на березі,
Усміхнеться і крига скресне.
Йдуть чоловіки, пенсне березні,
І жінки, молоді, як весни.
Йдуть до свята, з потім в будні,
В океан трудового вурму...
Сонце променем земле будить
Дав любові, весни і миру.

Валерій ГОНЧАРЕНКО

ПРОЛІСКОВІ
СЛІДИ

Мрії в напирі чуттів закриті,
Дні, як пташки, на землю падають.
А про тебе в інституті
Північ кроки мої нагадують.
Мрійні юнки проходять мимо,
Сніг поглядів мемує стріляють.
І стає мені сумно й злино,
Що ніколи ми не зустрінемося.
Що навки зламались гордо
Твої губи в крутому зламі.
Виростають літа, як гори,
Поміж нами. Так, поміж нами.
Толочка сивіють кронами,
Озираються в день зелений.
Стали руки мої дорогами,
По яких ти пішла від мене.
І тепер в березеве клечення
Будить спокій байбужний світло
Вечір брів твоїх, тихий вечір
І волосся бруднотий вітер.
Я тоді у цюночній провесні
Оживаю в п'яній уяві.
І сідли твої рву, як проліски,
Щоб до серця тупити в нестямі.

Валерій ЮР'ЄВ

Покотить місяць над житам
Чубату голову в дворі —
Спини мене, заговори
Позабесієш світлами.
Я спалахну на тіл оцей,
Я буду лийти серця тишу,
Аж доки ніч багрянцем вишню.
Туті уста не запече.
Спини мене, заговори,
Та й нонами туди від хат.
Де пахне м'ята перем'ята,
Де мчать у безвість явори.

Михайло РОДИНЧЕНКО

Чекання

Задивилася в синій вечір
Біля хвіртки самотня мати:
«Ой, дечече, ти мій, дечече,
Звідкіль тебе знов чекати?»
Потім влітши себе гаданим,
Чи у сні звору зустріч висини...
Материнське життя — чекання,
У якого найвища вірність..

Віддували влітні оплески галаслив. Схвильовані самодіяльні танцюристи вибігли за оксамитові паштунки сцени.
Справжній радісна посмішка осяла обличчя активної учасниці Світловодського народного ансамблю танцю УРСР «Ворінок» Людмили Поніної. До речі, репетиції в самодіяльному ансамблі Людмила успішно поєднує із заняттям у Світловодському відділенні Харківського радіоінституту.

Фото А. БУДУЛАТЬЕВА.

ТВОЇ РОВЕСНИКИ
ЗА РУБЕЖЕМ

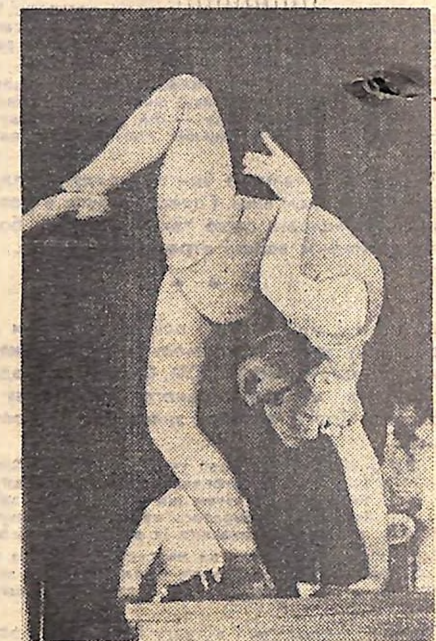
- В ДРВ жінки складають 25 процентів інженерів і 36 процентів середньо-технічних кадрів у промисловості.
- Половина всіх спеціалістів з вищою освітою (інженерів, агрономів) і дві третини економістів Болгарії — жінки.
- Якщо неписьменність серед чоловіків в країнах, що розвиваються надзвичайно велика, то вона ще більша серед жінок. Наприклад, в Африці неписьменні 87 процентів жінок, в Азії — 61 процент, в арабських країнах — 88.
- Дев'ять мільйонів англійських жінок, зайнятих на виробництві, складають 34 проценти всієї робочої сили в країні. Однак, тільки одна з кожних десяти жінок, що працюють, одержують рівну з чоловіками оплату за свою працю.
- Середня зарплата жінки, яка працює в США, складає 60 процентів від середньої зарплати чоловіка. Дуже низький рівень освіти жінок, більше чотирьох мільйонів американок малописьменні чи неписьменні. Менше половини жіночого дорослого населення США мають середню освіту.
- В більшості капіталістичних країн нема загальнодержавної системи охорони материнства і дитинства. Із 50 американських штатів в шести за законом жінкам при вагітності надається відпустка на 6 — 8 тижнів, причому підприємств не зобов'язаний оплачувати її і зберігати за робітницею місце. За шестиденне перебування жінки в лікарні під час родів необхідно заплатити 500 — 600 доларів.
- Серед американських юристів тільки 3 проценти жінок, серед інженерів — всього 1 процент, із 100 американських сенаторів лише одна жінка, а із 435 членів палати представників їх тільки 13.

(АПН).

МАНЕЖ
НА САМОДІЯЛЬНІЙ
СЦЕНІ

Під мажорний марш естрадного оркестру розсовується завеса. А за хвилину група новітніх гімнастів виконує вправу на жердині.
Півторогодинна програма самодіяльного цирку Кіровоградського міського Будинку культури була схожа із дзвінким разом п'ятиста, в якому кожна намістниця вирізнялась одна від одної своєю привабливістю.
До речі, в репертуарі самодіяльних артистів є, дійсно, цікаві захоплюючі номери. Зокрема, хотілось би відзначити виступ екілібриста на катушках Миколи Придатка.

Заслужений унік випав на долю Григорія

Драбівського, який роль клоуна провів на професійному рівні.
Відрядно те, що в клоунаду включили фрагменти політичної сатири.
Звичайно, є в циркових аматорів-артистів і слабкі місця.
Це, зокрема, оригінальний жанр і жонглювання.
Проте поля кіровоградського самодіяльного цирку багатобачна. І в не хочеться широкі виступи.
На фото: класичний етюд виконує Лідія Сушко.

Фото В. КОВПАКА.

ПРОЗРІННЯ

Лілії Васильєвій — двадцять. Вона закінчила Кіровоградський технікум сільськогосподарського машинобудування. І дуже прагне добре знати не лише машини, а й людей. Про становлення характеру, про людські взаємовідносини — її перші оповідання. Одне з них пропонуємо сьогодні нашим читачам.

ранку до вечора і лише добре натомившись, повертався додому, приносячи в кімнату дивні пахощі весни.

Якось, повернувшись, я не застав матір. Вибіг у двір і безпомічно оглянувся. Жак скував мої рухи. В голову лізли думки одна страшніша іншої.

— Пилипе, ти не матір шукаєш?

Різно обернувшись, і дивившись тільки на сухі уста тьоті Пилипи, які повинні були сказати рокові слова.

— Та не дивись ти на мене так. За місто вона поїхала.

покинув тихо, дуже тихо: «Мамочко!» І скільки любові прозвучало в цьому слові, що я навіть здивувався, що він так говорить.

Вона почула. Швидко повернувшись, і сяючи, пішла мені назустріч.

— Так вона ж у мене зовсім молода, — з радістю подумав я. — І пальці її не дуже личить. Правда, стареньке вже. Та нічого, нове купимо.

Обережно взяв її під руку. І ми пішли поряд, слухаючи радісний клекіт журавлів. І знову я чув, як дихає земля і проростає квітами.

ПРИГОДИ КОСТИКА

Цей хлопчик нам уже знайомий. Сьогодні Костик заклопотаний: адже ж жіноче свято.

— Тату, а це вірно, що по суд б'ється на п'ястях?

— З нагоди жіночого свята я уступаю місце біля дошки Марійці.

По дорозі з школи.

Мал. Б. КУМАНСЬКОГО.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ПОПЕДІЛОК. 9 березня. Перша програма. 17.00 — Наша програма. (Кіровоград). 17.05 — Наші оголошення. (Кіровоград). 17.10 — Кіноленінська. «Вісне світло». (Кіровоград). 17.30 — «Багатство наших вододій». (К) 17.40 — Телевізій. (К). 18.00 — Виступ агіткульторгади Вобрицького районного Будинку культури. (Кіровоград). 18.30 — Мільйонам — подум'яні рядки. (М). 19.00 — «Без боротьби немає перемоги». Прем'єра телевізійного художнього фільму ПІ-

менської Демократичної Республіки. І серія. (М). 20.40 — Програма «Час». (М). 21.25 — «Від понеділка до неділі». (К). 21.35 — Добрий вечір, хліборобче. (К). 22.15 — Лауреати Шевченківської премії. (К). 22.50 — Телевізії. (К). 23.00 — Сторінки музичного календаря. (М).

Друга програма. 17.00 — Республіканська фізико-математична школа. (К). 18.00 — Програма передач. (К). 18.05 — Телеагентство «Піонерія». (Мурманськ).

ВІВТОРОК, 10 березня. Перша програма. 11.00 — Телевізії. (К). 11.10 — Для дітей. О. Кузнецов. «Великий копінатор». Телеагентство. (Дніпропетровськ). 17.00 — Наша програма. (Кіровоград). 17.05 — Телефільм. (Кіровоград). 17.40 — Телевізії. (К). 18.00 — Програма передач. (К). 18.05 — Дітям про звірят. (Ленінград).

18.30 — Ленінський університет мільйонів. Історичний імперіалізм. Роль науки і комуністичного будівництва. (М). 19.00 — «Без боротьби немає перемоги». Художній телефільм НДР. 11 серія. (М). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.15 — Реклама. (К). 21.30 — Музичний кругозір. (К). 22.30 — «Щит і меч». «Без права бути собою». І серія. (Кіровоград). Друга програма. 22.30 — Сторінки великої біографії. Документальна кіноленінська. (К).

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спор-
ту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського
обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова, обласного управління
по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.